

نگاهی به جشنواره فیلم کودک و نوجوان اصفهان

اوج تا فرود پرواز پروانه‌های جشنواره

نفیسه یزدانی - اصفهان

اصفهان از دیرباز موطن جشنواره فیلمهای کودک و نوجوان محسوب می شده است و به نوعی نام اصفهان در برگزاری چنین جشنواره ای، یک برند محسوب می شود. البته چند سالی پروانه‌های این جشنواره از این شهر پرواز کردند و دیگر نقاط کشور همچون تهران، همدان و کرمان نشستند، اما دوباره به سرزمین اصلی خود بازگشتند تا نشان دهند که تنها این شهر تاریخی با همه ظرفیت‌های پیدا و پنهانش می تواند خاستگاه برگزاری جشنواره فیلمهای کودک و نوجوان باشد.

سی امین دوره این جشنواره نیز پس از یک سال تأخیر و وقفه در برگزاری تیرماه امسال به شهر اصفهان آمد. اصفهان در ادوار مختلف برگزاری این جشنواره از میزبانی بوده است که به برنامه ریزی، طراحی مناسب در اجرای بخش‌های مختلف و ایجاد نظم و ارتباط خوب با رسانه‌ها شهره بوده است. قدیمی ترها فراموش نکرده‌اند گذشته این جشنواره را، زمانی که پروانه‌ها روزهای اوج خود

در پرواز را تجربه می کردند.

آن روزها جشنواره فیلم کودک و نوجوان با شهر به معنای واقعی گره خورده بود و همه کودکان و نوجوانان اصفهانی اگر فرصت و امکان حضور در چنین جشنواره ای را نداشتند

در هر کوی و برزن و خیابان نمادهای این جشنواره (عروسک‌ها و هنرمندان) را می دیدند و گذری هم که شده طعم شیرین بودن در کنار اسطوره‌ها و قهرمان‌های کودکی خود را تجربه می کردند؛ ضرورت مهمی که هر چه پیش رفتیم کمتر به آن توجه شد و در سی امین دوره نیز کمتر شاهد آن بودیم و برنامه‌ها بیشتر به سالن‌ها و فضاهای بسته برده شد و این فرصت که می توانست برای کودکان اصفهانی تبدیل به یک خاطره در بزرگسالی شود از آنها گرفته شد.

این دوره از جشنواره بدون برگزاری افتتاح رسمی آغاز شد و فقط با برپایی یک برنامه شاد برای کودکان (به زعم مسئولان این دوره) کار خود را آغاز کرد. برنامه ای که قطعاً می شد با انتخاب یک مکان مناسب، فرصت حضور کودکان بیشتری را در آن فراهم کرد در یک فضای کاملاً خنثی به لحاظ هویت فرهنگی و در اوج بی نظمی و مدیریت بی هدف شکل گرفت.

بی شک یکی از نقاط قوت این دوره، برگزاری نشست‌های تخصصی و بزرگداشت چهره‌های هنری مرتبط با حوزه کودک و نوجوان بود که از غنای خوبی برخوردار بود و ویژگی منحصر به فرد این دوره تمرکز بر دعوت و محوریت فرزندان شهیدای مدافع حرم در اصفهان بود که اگر مسئولان آگاهانه بخش ویژه ای با این رویکرد طراحی کرده بودند می شد در بخش بین الملل این جشنواره پیامی رساتر و گویاتر به جهانیان عرضه کرد که متأسفانه کمتر به این مهم توجه شد. یکی دیگر از نقاط قابل تأمل این دوره از جشنواره ارتباط ضعیف با جامعه خبری و رسانه ای در اصفهان بود.

در طول برگزاری جشنواره از آغاز تا پایان نه تنها یک کنفرانس خبری برای اطلاع رسانی برنامه‌ها در اصفهان به مانند آنچه در گذشته معمول بود برگزار نشد بلکه در ادامه نیز این ارتباط کم رنگ و کم رنگ تر شد تا جایی که بیشترین سهم اطلاع رسانی از این جشنواره به خبرنگاران میهمان تعلق گرفت. استاندار اصفهان در آیین اختتامیه جشنواره از ارحام صدها و زاون‌ها و خواجه‌هایی یاد کرد. سرمایه‌های ارزشمند این دیار که هر کدام در هنر این مرز و بوم صاحب سبک بودند و این یادآوری تلنگری بود که چرا شخصیت‌های هنری نام‌آور اصفهانی در بزرگداشت‌های این جشنواره جایگاهی نداشتند. قطعاً بازگشت عزتمندانه این جشنواره به اصفهان (به قول استاندار اصفهان) افتخاری برای این شهر محسوب می شود اما برگزاری چنین آیینی که نام بین الملل را بر پیشانی خود حک کرده است باید در حد و اندازه و قامت نام اصفهان باشد و نمی توان با برگزاری ضعیف این جشنواره، پرواز پروانه‌ها را از اوج به فرود تبدیل کرد.

هم اکنون که در آستانه تغییر مدیریت شهر هستیم آن هم با رویکرد جدید در برنامه ریزی‌ها باید برای ماندگار شدن این جشنواره و برگزاری قوی آن در سالهای آتی چشم اندازی تعیین شود و سعی کنیم صفر تا ۱۰۰ تصمیم گیری درباره برپایی این جشنواره در اصفهان انجام شود نه اینکه اصفهان فقط اجرا کننده تصمیم‌هایی باشد که در پایتخت گرفته شده است. بی شک اصفهان با توجه به زیرساخت‌ها و ظرفیت‌های منحصر به فردش می تواند آینده درخشانی برای چنین جشنواره ای رقم بزند.

راه‌فرار ایران از خشکسالی چیست؟

وضعیت ایران در منابع آبی تا جایی وخیم شده که سازمان فضایی آمریکا (ناسا) هشدار داده که نواری از خاورمیانه و به ویژه منطقه ایران وارد دوره خشکسالی شدید شده و منابع آب شیرین در معرض تهدید جدی قرار گرفته است در این میان مهمترین راهکار برای بهبود شرایط مدیریت تقاضا مطرح می شود.

شرایط منابع آبی در ایران هر روز بدتر می شود چراکه بخش‌هایی از ایران در معرض تهدید خشکسالی قرار گرفته که پیش‌تر دارای میزان بارندگی بالایی بوده علاوه بر این بخش‌های شرقی کشور نیز خود ذاتاً دچار کم‌آبی بوده است، از سوی دیگر بر اساس آمارهای بین‌المللی تنها ۲.۵ درصد از کل آب موجود جهان شیرین است و بشر تنها به ۰.۳ درصد آن دسترسی دارد. این در حالی است که در طول ۴۰ سال جمعیت جهان دو برابر شده و در این مدت استفاده از آب شیرین چهار برابر شده است.

سازمان فائو وابسته به سازمان ملل متحد بیان می کند که تا سال ۲۰۲۵، در حدود ۱.۹ میلیارد نفر در کشورها و یا مناطق با کمبود آب مطلق زندگی می کنند و دو سوم از جمعیت جهان تحت شرایط تنش آبی خواهند بود، همچنین طبق بررسی‌های بانک جهانی تغییرات آب و هوایی می تواند تغییر الگوهای آینده دستیابی به آب و استفاده از آن را موجب شود، در نتیجه افزایش میزان تنش آب و ناامنی، هر دو در مقیاس جهانی به مقوله آب بستگی دارند.

در این بین ایران جزء مناطق خشک و نیمه خشک دنیا با کمتر از یک سوم متوسط بارندگی در دنیا است. از سوی دیگر در نقشه عمومی شدت خشکسالی که در سال ۲۰۱۳ منتشر شده، ایران دارای شدت خشکسالی متوسط به بالا ارزیابی شده است و تنها کشورهای شمال آفریقا و برخی از کشورهای خاور میانه دارای وضعیت بدتر از ایران هستند.

بیگانه ای در میان ما در اصفهان

اسماعیل خوشحال - اصفهان

فیلم داستانی "بیگانه ای در میان" ما به نویسندگی آرش زارع و کارگردانی محسن مختاری به مرحله تدوین رسید. بیگانه ای در میان ما داستانی نویسنده جوانی است که خود را شکست خورده می یابد و همه آرزوهای خود را بر باد رفته می انگارد و در پی جدالهای ذهنی نا امیدانه تصمیم به خودکشی می گیرد و...

بازیگران: مرتضی ریحانی، حجت الله نجف پور، زهرا کمالی، سهیل امینی فرد... تهیه کننده: حمید محمدی، مجری طرح: منصور آتش، مشاور پروژه: بیژن قدوسی، تصویربردار: صادق داوری، صدابردار: فرامرز مختاری مبارکه، منشی صحنه: آوا جعفری، طراح صحنه و لباس: مسعود جزایری، دستیار اول: کارگردان و برنامه ریز: مهسا کریمی، طراح گریم: مهشید مهوری، عکاس: زهرا ناز رفتار، مدیر تدارکات: سیداحمد هاشمی و مدیر تولید: امیرنصوحی.

